

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

VII. Quot & quanta pagani adversus Christianos ausi sint, à Juliano
licentiam nacti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. 5.

Οτι οὐ φίλαν θρωπίαν γάμον. ἀλλὰ φθόνον βαλόμενον,
οὐ πραγματεῖται σέβεσθαι αὐτούς.

CAP. VI.

*Quoniam Julianus Christianos aperte occidere
noluit, non clementia erga illos, sed in-
vidia motus.*

Iουλιανὸς ἐτῶν διαίτην αἰσθέσαν ἐκκαλύ-
ψαντος, αἱ τάξις σάτερων ἐνεπλήθησαν.
ἀναταρρίσταντες γάρ την τῷ εἰδώλῳ πλάνην
δεσμωτικούς, αἰνέωντας μὲν τὸν τῷ εἰδώλῳ
σπέντες θεοὺς μυσταρχίας ἐκπέμπεις δέξιας
τελεταῖς ἐπείσθησαν. οἷς οὐδὲν μὲν τὸ ἐπέχωμαν
τῷ τῷ τῷ γάλην τῷ αἴραντι τῷ θυμάτων μια-
νοῖτες, ἐμολιεων κνιστηκούντων τὸν δέρεσσες.
καὶ τῷ τῷ θεραπευτοράμψῳ ξακχειόμενοι δια-
μόνων, λυτρώνεις καὶ κορυβανίων ταῖς αἰγαῖς
τελείθεον βαμμολοχίαις οὐκ οὐαμδαῖσκού-
τον αἰγάλων ἐχρόνον, καὶ λειτοργίας τε καὶ τομ-
πίας καὶ εἰδὼν απῆν. ὁ δὲ τῆς δύστείας
θιασῶσαι, Φέρνη ταῖς τέτταντας μὴ δυνάμενοι
βλασφημίας, αἰνελειδορεύοντες τῷ τῷ
ἐκπέμπεις πεσογλυμψίων παρρόσιαν,
πληγαῖς αὐτοῖς αἰνιεστάτες ἐπέφερον. οὐδὲ
ταῦταις αἰνιεστάταις τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
θρασυλέρων τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
καὶ ταῖς τολμαῖς ἐγκαὶ τραβαῖναις δέχασται,
τοῖς ὀμοδάτοις καὶ δυνατεῖσάτοις ἐπίστενεν. οἱ
προφανῶς μὲν θύμον τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
σκληράταζον. τῶν δὲ εἰδὼν αὐτοῖς ἐπείσθε-
σαν αἴπμιας. αἰφείλεσθαι καὶ τὰ γέρα, τὰ πα-
ρεῖται μετάλλα καντανίνταις οὐσίαις ιερωμένοις λη-
νευεμημένα.

Κεφ. 6.

Οπέσαι τοιαντα τάχατα τάχατα τάχατα τάχατα τάχατα,
παρ' αὐτούς τοιαντα τάχατα τάχατα.

Oποῖα ἐστὶν εἰδώλων αἴπατη προσθε-
δεμψίαι καὶ ἐκεῖνον ἐτόλμησαν τον κατ-
εῖν, ταῦτα μὲν εἴτε Συγγραφῆς ιδίας
δεόμενα. ἐγὼ δὲ λίτα ἐκ πολλῶν διηγήσομαι.
ἐν αἰσθαντι καὶ μην γράψαι γείτον, πόλες δὲ αὐτοῖς
τηλαισίνταις, αὐτοῖς τηλαισίνταις ιερωμένοις καὶ
γυναικοῖς διαβίστην παρθενίαν ἐπιγελμέ-

CETERUM cū Julianus impia-
tem suam detexisset, civitates se-
ditionibus repletæ sunt. Nam qui si-
mulachrorum cultui addicti erant, sta-
tim resumptā fiduciā, Deorum templo
reletrare, & impura illa & perpetua ob-
livione delenda mysteriis peragere cœ-
perunt. Et ignem quidem in aris accen-
debant: humum vero hostiarum san-
guine polluentes, fumo ac nidore cœ-
lum inquinabant. Quin etiam à dæmo-
nibus quos colcebant agitati, Coryban-
tum more furentes per plateas cursita-
bant; scurrilibus jocis & dipteris sati-
etos homines incessentes, nullumque
genus convicci ac probri, quo eos tra-
ducerent, omittentes. Pietatis autem
cultores, cū istorum maledicentiam
ferre non possent, ipsi vicissim convi-
cia regerebant, & errorem quem illi
sequebantur, redarguebant. Quam
rem ægre ferentes impietatis opifices,
& licentiam sibi ab Imperatore con-
cessam audacia sua subsidium nacti,
gravissima eis verbera intulerunt.
Namque Imperator scelestissimus, qui
subditorum paci consulere debuerat,
ipse potius populos in se mutuo incita-
bat. Dissimulabat enim sclera quæ
homines audacissimi aduersus mode-
stissimos perpetrabant. Civiles quoq;
ac militares magistratus crudelissimo
cuique & impiissimo mandabat. Hi
studiosos veræ pietatis, palam quidem
sacrificare minime cogebant: sed omni
infamia genere eos atterebant. Ablata
sunt etiam munera ac privilegia, quæ
Constantinus Magnus clericis attri-
buerat.

CAP. VII.

*Quotque quantia Pagani adversus Christianos
ausi sunt, à Juliano licentiam nacti.*

EA porto quæ homines simulachro-
rum errore obstricti, per id tempus
perpetrarunt, sunt quidem numero
plurima, & peculiare opus desiderant:
pauca tamen ex multis narrabo. Ete-
niam Ascalone & Gaza, quæ urbes sunt
Palæstinae, viorum sacerdotii honore
præditorum, & mulierum quæ perpe-
tuam virginitatem professa tuerant,

R

ventres dissecuerunt; & hordeo postea A νων ειναιρόντας τὰς γαστέρας, εἴτε κριῶ
completos, potvis vorandos præbuerunt. Sebalta vero, quæ ipsa urbs est
eiusdem provinciæ, Joannis Baptista arcam apertuerunt, & ossibus igne con-
sumptis, cineres hac & illac disperserunt. Scelus autem in Phœnico ab illis
admissum, quis absque lachrymis narrare possit? Heliopoli quæ est ad Liba-
num, quidam erat diaconus, Cyrillus nomine. Is Constantini temporibus,
Divini amoris æstu inflammatus, multa simulachra quæ illic religiose coleban-
tur contriverat. Cujus facinoris me-
mores nefarii homines, non solum eum
interfecerunt; sed ventre ejus dissec- B
tjcur quoque illius degustarunt. Sed
tamen justitia oculum univerla con-
tuentem lacere minime potuerunt: im-
mo pœnas dederunt dignas tanto faci-
nore. Quotquot enim hujus piaculi
participes fuerant, primum quidem
spoliati sunt dentibus, qui universi si-
mulipsis exciderunt: postea vero lin-
guas quoque amiseré, quæ putredine
consumpta, ipse quoque disfluxerunt.
Postremo oculis etiam orbati sunt, &
quanta vis esset religionis, calamitati-
bus suis prædicarunt. Porro Emele,
quæ urbs est contermina, Ecclesiam
quæ recens ædificata fuerat, Baccho
Gundi consecratarunt, simulachro ejus
ridiculo & androgyno in ea collocato.
Dorostoli præterea, quæ urbs est Thra-
cia non ignobilis, Æmilianus invictus
Christi athleta, à Capitolino totius
Thracia Præside in rogum conjectus
est. Marci vero Arethysorum Episco-
pi tragica calamitas, Æschylus ac Sopho-
clis grandiloquentiam desiderat, ut pro-
dignitate cruciatus illius exponi pos-
sint. Nam cùm ille Constantii tempo-
ribus, destructo idolorum templo, Ec-
clesiam ædificasset, Arethysii intelle-
cto Juliani concilio atq; proposito, odi-
um quo adversus Marcum flagrabant,
in apertum protulerunt. Atille, pri-
mù quidem, juxta præceptum Evangelii,
fugere conatus est. Postea vero,
cùm didicisset quosdam ex suis vicei-
pius comprehensum esse, reversus le-
metipsum cruentis civibus tradidit. Illi
vero comprehendens hominē, nec ut se-
nem misericordi sunt, nec ut virtutis ulto-
rem reverti; sed virum & vitæ sanctitate
& doctrina excellentem, primū quidem
nudatum verberibus cedunt, totū
ejus corp' flagris lacerantes. Post in fœ-
tidas cloacas conjiciunt, atq; inde extra-

A νων ειναιρόντας τὰς γαστέρας, εἴτε κριῶ
έμπλοισαντες, πρός οὐκαν χοίροις βορεῖς. οἱ
Cεδρηὶ, οἱ καὶ αὖτις εἰς τὸ προσρημένον ἔθιος
τελεῖ, ιωάννης δὲ βαπτιστὴ τηλεθύκεις αἰνέων,
πυείτε παρέδοσαν τὰ ὄστα, καὶ τηλε κο-
τσκέδασαν. τὸ δὲ Φουκιπολιποτέν μῆσος,
τῶς ἀντις αἰδανοῦ διηγήσατο; εἰ δὲ πεπο-
λεῖς τῆς τελεθύκειας λιβανώ, κύριος τις διδι-
κον Θεός. οἵτις εἰ τη κωνσταντίνης βασιλεὺς
ζηλωπορπολέμεν Θεός, πολλατῶν ἐπι-
προτκιασμένων εἰδώλων συνέτειψε. ταῦτα
μεμηνένοι τὸ πρᾶξεως δυοσάνυμοι, εἰ
μόνον αὐτούνανεῖλον αἰλανή την βασιλεατει-
τες; Εἶπα Θαπεγεύσαντο τὸν μέντοι πάλιον
ἐφορώντα εὐθαλμὸν εἰδίλασον, αἰλανή
σταντεῖας δὲ τολμήματος θεάς, σοσος γοῦ
ἐπέννης Ειποτες μελέλαχον, εἰερήθιταν μη-
τῶν εἰδόντων παῖδιντας ταῦτα ἐπιπελακότων
εἰερήθιταν γηλωπών. διέρθιταν γοῦ καὶ
σπιπεδόνις πεπτεστεστοι αἰφηρέθιταν εἰ καὶ το
βλέπειν, καὶ διατῶν παθημάτων ὀμήρου
τὸ θεσείας τηλε μύναμων. εἰνέμεστη εἰ τη διμο-
ρφοπόλις, διονύσῳ τῷ γύνιδι τηλε νεόδιμοι
αφιέρωσαν ἐπικλησίαν, τοκαλαγέλαιον καὶ
ανθρόγυνον εἰ αὐτῇ ιδούσαντες ἀγαλμα. οἱ
δοροσόλωποι πόλις εἰ αὖτις τῆς Ιράκης ἐπιπο-
μος αἰμιλιανὸς ὄντηφόροις αἰγανοῖς, οἱ
καπελωλίνης τῆς Ιράκης ἀπάστοις αἴρχοι Θ
παρεδόθη πυρά. το δέγε μάρκη τὸ διερεθί-
των ἐπισκόπης διάματα, τῆς αἰρύλλης καὶ (εἰ
Φοκλέας μεγαληγοσίας δεῖ), οἱ διξιο-
τὰ ἐμένης τειγαγωδήτωσι παῖδες εἰπόδην γ
εῖται εἰ τοῖς κωνσταντίνοις καροῖς εἰδωλικὸν πη-
μα καταλαύνασις σπικόν, ἐπικλησίαν εἰδέμαδ,
τὸν ιελιανὸν μεμαθηπότες διερεθίσιοι σκο-
πὸν, ἐγύμνωσαν τὴν δυσμένειαν οἵ, πε-
τον μὲν διποδεύνειν κατὰ τὸν διαγέλιον
εἰπερέθη νόμον. εἰπόδην εἰ γέννω τῷ ιστ' αὐ-
τὸν αὐτὸν αἰτεῖ σωματικῆφθιτι τιὰς, εἰπαν-
κε τε καὶ εἰσῶν τοῖς μιαιφόνοις ἐξέδωκεν. Θ
εὶ λαβούσες, εἴτε ἀκλειρον αἰς πρεσβύτις,
εἴτε ηδέδηπον αἰς δρεπῆς Φρονίσην. αἰ-
λα καὶ βίω καὶ λόγω τοῦ αὐδρα κοσμήμα-
νον, περῶτον μὲν ηκίσαντο, τὸ σῶμα γυμ-
νώσαντες, καὶ τοῖς μέλεσιν ἀπάσιν εἰ-
θέντες τὰς μαστιγας. εἴτα εἰς τὸνόμες
δυσώδεις ἐμεαλόντες, κακεῖθεν αιγα-

γόνες, τῷ πλίθῳ τῷ μερακίων παρέδοται, οὐδὲ φράσταις αὐτοῖς καταχειντεῖν τοῖς γραφίσι καλεύσατες, μηδὲ ταῦτα εἰς γύργαθον εἰμιταλόντες. καὶ γάρ εώ καὶ μέλιται χειταῖς, ἵσταθρινήρπαν σιθέρες αἴκμη, σφῆκας ὁμός καὶ μελίθας εἰς βούναν ταρσκαλυμψοι. ταῦτα ἔσθρων, δυοῖν θάτερον ανατικάζοντες, ἢ τὸν σκοντὸν καταλυθέντα δομίσασθε, ἢ τὸν τῆς ὀκνοδομίας ἐπίσταις απάντων. οὕτω, τῷ μὲν χαλεπῶν ἐμένων πινέχετε ταθημάτων, δεσμοῖς ἡγετῶν τῷν ταρσούμδρων ζεύπηγελεῖσθε. ἐκεῖνοι διὰ τανίαν αὐτοῖς μὴ ταρέχειν ταχθα-
φότες τὰ χρήματα, τὰ μὴρίμστη τῷν ταρ-
ταθέντων τίθεσθαι, τὰ ἀλλαζόνταντι ὄκτε-
λουν. οὕτω ξηρούμδρῳ, καὶ τὰ τε τῶν γρα-
φίδων κατεύμδρῳ, ταστε τῶν σφηκῶν καὶ
τῶν μελιθῶν εἰδούμενῳ, ζυμόν τοὺς ἐδίλι-
τας αἰλυγηδόνας· ἀλλὰ καὶ ἐπειδήθαξε τοῖς
ἀνοσίοις, καὶ εἰδήθη αὐτοῖς μὴν εἶναι χαμαιζή-
λας καὶ οὐτιγείς εἰς τὸν ἕντελον καὶ μείω-
σην. τέλῳ δέ, Βερεγχύ πομοειν χρημάτων
δέξτησαν. οὕτω, ιστονείς αἰσθέσθαι ἔφη, τὸ δέολον
γνήνεα δέναι, τὸ πάντα δέναι. Στασι-
θέσες αἰτέντων, Βερεγχύ αδέντες τὸν καρ-
τερίαν, καὶ διὰ τῶν ἐναντίων εἰς τὰνανία με-
τατεθέντες. διὰ γὰρ τῆς ἐμένων γλώσσης μετέ-
μαθον τῷν δύστερα.

Κεφ. η.

Τίνα καταχεισταντινομοθίτησεν.

Kαὶ ἑτεραὶ μυεία τανταχθεῖσαι καὶ θα-
λάτης, καὶ ἐμένων τὸν καρεόν τὸν τῶν
δυοτεβῶν οὗτον δύστεβων ἐτολμηθεὶς γὰρ προ-
φανῶς λοιπὸν οὐ θεομίστης οὗτος δύστεβείς
ἐνομοθέτης. Καὶ περιτον μην απηγόρωσε τῷν
γαλιλαίων σὲν ταῖδας, γάρ τοι τὸν σωθῆρος
ἡμῖν σὲν θιασώτας ἀνόμαζε, τοιποτῶν καὶ
ἐπισεικῶν καὶ φιλοσόφων μεταλατχάντι λό-
γων. τοῖς δικείοις γάρ, Φησι, πιερδίς οὐτὸν πα-
ρομίαν βαλλόμενα. οὐ γὰρ τῶν ἡμέρων συ-
γραμμάτων καθοπλιζόμενοι, τὸν καθ' οὓς
αιαδέχονται πόλεμον. Μηδὲ τον, ἔτερον τεθ-
κε νόμον, σὲν γαλιλαίων καλδίων τῆς σρα-
τείας εἰσελαμένας.

A etum, adolescentum multitudini tradunt, hortantes ut stylis suis eum configerent. Post hac reticulo inclusum, & gario ac melle inunctum, astu ardenterissimo sublimem suspenderunt sub dio, vespas & apes ad eum fugendum invitantes. Atque haec ab illis siebant, ut duorum alterum praestare cum cogarent, templum scilicet destructum instaurare, aut sumptus ad instaurandum suppeditare. Verum ille, gravissimos quidem cruciatus constanter tuliit, nihil tamen eorum quae ipse proponebantur facturum se promisit. Tunc vero Arethusi, cum existimarent illum ob egestatem pecunias non offerre, dimidia parte ejus summae quam petierant remissa, reliquum solvere illum iussiunt. At ille luppenus, & partim stylis compunctus, partim a vespis & apibus depastus, non modo significationem doloris nullam dabat, sed impios etiam deridebat: & illos quidem huiniles atque in terram depresso esse aiebat; se vero sublimem atque excellum. Ad extremum Arethusi, exiguum admodum pecuniam ab eo flagitarunt. At ille, velunum obolum dare, ejusdem impietatis esse respondit ac summam integrum praestare. Hoc modo superatum dimiserunt, patientiam ejus magnopere mitantes, & per contraria in contrarium versi. Nam ex ejus ore Christianam religionem postea didicent.

CAP. VIII.

Quas aduersus Christians leges tulerit
Julianus.

ALi præterea innumera per idem tempus, ab impiis hominibus aduersus pietatis cultores, terra marisque perpetrata sunt. Jam tamen id Tyrannus, palam aduersus pietatem leges ferre coepit. Ac primo quidem vetuit, ne Galilæorum filii: si enim Christians vocabat: Poëticæ & Rhetoricae ac Philosophiae studiis erudirentur. Nostris enim, aiebat, pennis ut est in veteri proverbio, configimur. Quippe nostrorum scriptorum armis instructi, bellum contra nos gerunt. Post haec aliam legem tulit, quæ Galilæos jubebat militiæ expelli.